

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

716. An, & qualiter, dum provisio libera beneficiorum spectat ad
Capitulum privativè, sive sede plena, sive sede vacante, vocandi sint
Capitulares, etiam absentes, ad faciendam collationem ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

Quæstio 714. Quid sit circa beneficia resignata spectantia ad collationem solum Episcopi?

Respondeo: Capitulum Sede vacante tametsi horum beneficiorum resignationes recipere possit, cum succedat Episcopo in iis, quæ spectant ad jurisdictionem Episcopalem, & rectam Episcopatus administrationem, exceptis casibus à jure expressis, inter quos non est dicta receptione. Barb. juris Eccl. l. 1. c. 32. n. 96. citans Zerol. in pr. p. 2. v. Capitulum. §. 7. Riccium in pr. aurea resol. 243. Sbrot. de off. Vic. l. 2. q. 71. n. 13. &c. Castrop. loc. cit. n. 15. citans Felin. & Abb. in c. cùm olim. de maj. & obed. Azor. p. 2. l. 3. c. 36. q. 3. Garc. p. 11. c. 3. n. 235. Pavin. de potest. Cap. Sede vac. p. 2. q. 2. num. 11. & 12. Paris. de resign. l. 7. q. 23. n. 20. Non tamen potest beneficia resignata conferre. Barb. loc. cit. Castrop. loc. cit. citans Azor. Paris. loc. cit. n. 19. citans Jo. And. in Clem. ult. de rerum permutatione. gl. penult. Sunt enim hæc duo diversa, conferre, & recipere resignationes, potestq; ad unum spectare receptione, ad alium, etiam inferiorem, collatio. Paris. n. 30. Castrop. n. 16. Estq; interdictum Capitulo conferre beneficia spectantia ad liberam Episcopi collationem, qualia esse non desierunt, dum vacant per liberam resignationem non factam in manibus Pa. px. Neque magis necessaria est Episcopo talis beneficij provisio, quam si vacaret morte beneficiati. Castrop. cit. n. 15.

Quæstio 715. Quid potestatis circa collationem beneficiorum habeat Vicarius Capituli Sede vacante?

Responeo primò: in hoc illum plus non posse quam ipsum Capitulum; quia quidquid haber jurisdictionis & potestatis, quæ Vicarius Capituli, id totum habet vel à Capitulo, vel à Metropolitanu, dum Capitulum negigeret designare Vicarium. Et in primo casu habet jurisdictionem à Capitulo, non autem à Concilio Tridentino, cum Concilium solum mandarit designationem Vicarii, & per hunc exerceri jurisdictionem Capituli. Castrop. p. 29. n. 5. citans Garc. p. 5. c. 7. n. 32. Barb. de potest. Episc. p. 3. alleg. 54. n. 180. Suar. tom. 5. in 3. p. d. 7. f. 3. n. 13. In secundo autem casu, eti. Metropolitanus independenter à Capitulo voluntate concedat Vicario potestatem & jurisdictionem, majorem tamen ei concedere nequit, quam communem & solitam concedi à Capitulo; quia Metropolitanus non aliama concedit jurisdictionem Vicario quam Capitulum. AA. paulo ante citati; ut etiam ex eo patet, quod dum jus Capituli suspensus est ob censuram aliquam, eò ipso etiam suspensa & impedita sit jurisdictione hujus Vicarii, non secus ac contingit in Vicario Episcopi. Castrop. loc. cit. citans Barb. Quarant. Garc. loc. cit. n. 32. & apud eum Suar. ubi ante. contra Ugolin. tab. i. de cens. c. 10. §. 2. n. 4.

2. Respondeo secundò: à tempore, quo designatus est à Capitulo Vicarius, collatio necessaria, puta confirmatione electorum, & institutio praesentatorum, fieri potest, & debet per dictum Vicarium; quia is loco Capituli fungitur jurisdictione Episcopali transente in Capitulum, Barb. juris Eccl. l. 1. c. 32. num. 62. & 63. Mandat enim Trident. sess. 24. c. 16. Capitulo constituere Vicarium, qui totam jurisdictionem illius administraret, seu statuit modum, quo Capitulum, transente in se jurisdictionem.

P. Leuren, Fori Benef. Tom. II.

dictione episcopali uti debet, nempe per Vicarium à se designatum, & non per se ipsum. Garc. p. 5. c. 7. n. 6. & 28. Castrop. cit. n. 5. Dum alias de jure communi non tenebatur Capitulum, Sede vacante, deputare Vicarium, sed poterat per se exercere jurisdictionem. Barb. loc. cit. n. 28. citans Sbrot. de Vicario Episcopi. l. 1. q. 16. num. 9. Quarant. v. Capitulum Sede vac. n. 1. uti & administratio jurisdictionis intra 8. illos dies, quos habet à vacatione Sedis Episcopalis ad designandum Vicarium, residet penes totum Capitulum. Barb. loc. cit. n. 29. citans præter declarationem expressam S. Congregat. de 19. Sept. 1620. Zerolam in pr. Episc. p. 1. v. Capitulum. §. 3. Quarant. in summa. bullar. v. Capitulum Sede vac. Riccium in pr. for. Eccl. post resol. 505. in notab. de materia Vicarii Capit. &c. Sed neque posse modò post Trident. juxta declarat. S. Congreg. Capitulum Sede vacante se intromittere circa administrationem jurisdictionis reservando sibi aliquid; sed debere totam hanc administrationem liberè Vicario relinquere, ait Garc. loc. cit. n. 25. Quamvis addat, id non servari in aliquibus Capitulis, quæ solent aliqua sibi reservare, & negare Vicario. Et n. 30. quod si tamen de facto Capitulum de Vicario à se constituto limitatum mandatum, reservando sibi aliqua, non posse ea à Vicario exerceri.

3. Respondeo tertio: quoad collationes liberas, quæ alias competit Capitulo, etiam Sede plena, non poterit se magis immiscere Vicarius ille, quam Vicarius episcopi in collationes pertinentes ad eum; adeoque ad ea conferenda ad minimum egebit speciali mandato Capituli. Neque enim Vicarius Capituli ex sola designatione habet ulteriore jurisdictionem, quam Vicarius episcopi; adeoque non accipit eò ipso potestatem ad ea, quæ in Vicario Episcopi requirunt speciale mandatum; cum etiam Concilium statuens eligendum Vicarium, non statuit, quod is omnem Capituli jurisdictionem aut potestatem habere debeat, ut Castrop. loc. cit. citans Quarant. ubi ante. q. 2. Pavin. de potest. Capit. p. 2. q. 10. n. 17. Barb. cit. alleg. 54. n. 158. Garc. à num. 29. contra Anton. Genues. & Gutt. apud Garc. n. 28. Neque etiam dicta collatio beneficiorum libera competens Capitulo ulla-tenus spectat ad jurisdictionem, ut dictum supra. Plura de constitutione & potestate Vicarii Capituli alibi; vide tantisper Castrop. cit. p. 29. Garc. cit. c. 7. à n. 6. Barb. juris Eccl. l. 1. c. 32. a. n. 28.

Quæstio 716. An, & qualiter, dum provisio libera beneficiorum spectat ad Capitulum privative, sive Sede plena, sive Sede vacante, vocandi sint Capitulares etiam absentes ad faciendam collationem probendarum sive beneficiorum?

1. Respondeo primò: sunt vocandi, si id comodi fieri potest, v.g. quia non sunt valde remoti, & comodi accedere possunt; nisi forte consuetudo habeat aliud, nimisrum quod ad talia vocandi non sint absentes. Pirh. ad tit. de prob. n. 71. juxta c. cùm in Ecclesia. tit. eod. in 6.

2. Respondeo secundò: ubi dicta consuetudo non est, si non vocentur absentes, eti. valida sit collatio, modò duas partes Capitularium ex iis, qui praesentes esse voluerant, & potuerunt, actu interfici, & major pars praesentium consenserit. Pirh. loc. cit. n. 72. citans Franc. in cit. c. n. 2. Absentes tamen illi non vocati agere possunt de contemptu;

Dd 2 & ad

& ad illorum petitionem collatio sine illis facta irritanda est, quamvis etiam ii, si velint, collationem ratificare possint. Licer enim jus eligendi vel conferendi spectet ad canonicos tanquam ad collegium, & non ad illos ut singulos; cum jura Collegii seu universorum non sint singulorum, actus tamen ipse, scilicet eligere, conferre, sunt singularum personarum, & exercentur a singulis jure suo singulari, ut sunt pars collegii. Secus est, si actus aliquis pertinet ad plures, ut ad Collegium, sive est communis, non ut singulis, sed universis; tunc enim non potest unus solus illum rescindere. Pirk. loc. cit. n. 72. citans Franc. Jo. And. Jo. Monach. & Anch. in cit. o. cum in Ecclesia.

3. Respondeo tertio: quod si collatio beneficij non sit libera, sed necessaria, quia mandata est fieri certa persona a Superiori, et si tunc Capitulares non vocati agere non possint de contemptu, possunt tamen agere contra rescriptum beneficiale impetratum, aut contra formam processus, vel contra collatarum, ne per subreptionem vel indignus quis promoveatur ad beneficium; cum ex eadem ratione alios actus Capitulares, quod ipsis absentibus illegitimè facti sint, impugnare possint; quippe cum ipsorum tanquam membrorum Capituli interfici. Pirk. loc. cit. n. 73.

4. Respondeo denique: dum Superior mandat Capitulo aliquid, quod juris est, v. g. ut alicui Canonici conferat, fieri id debet a majori parte Capituli congregati, quia collegialiter perfici debet; si vero mandat, quod solum est facti, v. g. personam, cui contulit, installeat seu mittat in possessionem, singuli Capitulares mandatum hoc seu gratiam jam factam, etiam alii noletibus, exequi possint, etiam extra Capitulum. Pirk. loc. cit. n. 73.

PARAGRAPHVS VI.

De collatoribus cæteris inferioribus, puta Collegiis, Monasteriis, Universitatibus, Prælatis, Regibus, alijsq; Laicis; de existentibus in possessione conferendi, ubi de sequestro, conductore, excommunicato.

Quæstio 71. An, & qualiter competit Ecclesiis Collegiatis jus conferendi beneficia earundem?

Respondeo: de hoc actum sufficenter supra, ubi de potestate Episcopi conferendi beneficia in Collegiatis. vide Garc. p. 5. c. 4. à num. 58. Lott. l. 2. q. 21. n. 35. quid vero sit circa beneficia alia extranea eis unita seu incorporata, dicetur quæst. seq.

Quæstio 718. An, & qualiter Ecclesiis Regularibus & Monasteriis (idem tamen etiam est quod ad alia Collegia, seu corpora Ecclesiastica) competit jus conferendi beneficia, præsertim Ecclesiæ sibi unitarum?

1. Respondeo primò: præter ea, qua dicta sunt supra, ubi de constituendis Vicariis in parochialibus, item ubi de potestate Episcopi conferendi beneficia in Ecclesiis regularibus exceptis, vel non exceptis, potest Monasterio non solum competere ius, ad Ecclesiæ facultares, seu beneficia secularia, nimis vel ex donatione Laici patroni, vel ex proprio facto fundationis. Lott. l. 2. q. 12. n. 2. Laym. in c. sicut de suppl. neg. Prel. n. 7. in quo casu Monasterium nullos ex parochia redditus accipere potest, neque jus ullum sibi in presbyterum illius usurpare. Laym. ibid. juxta cit. c. sicut. & c. in Lateranensi. de prab. & c. unic. de Capellis. in 6. & c. sane 16. q. 2. Verum etiam, quamvis jus commune refragari videatur, ex jure aliquo speciali nancisci potest Monasterium jus liberè conferendi istiusmodi beneficia; cum hoc jus conferendi neque sit jurisdictionis, neque Ordinis Episcopalis. Lott. loc. cit. num. 5. juxta Clem. unic. de suppl. neg. Prælator.

2. Quinimo ex consensu ipsius Episcopi, vel Papæ acquiri potest Monasterio institutio non solum illa, qua dicitur collativa tituli, cuius subiectum est beneficium; sed illa, qua dicitur autorizabilis, & est concessio auctoritatis exercendi curam animarum, cuius subiectum est cura animarum, tametsi alias supra utraque Episcopo funderet intentionem suam de jure communi per regulam generalem. c. omnes Basiliæ. Lott. loc. cit. n. 6. 7. 8. citans Abb. in c. de Monach. de prab. nu. 7. Et dum conceditur Monasterio Ecclesiæ secularis sine populo in usus proprios (subsistente causa, v. g. ut subveniatur egredi Religiosorum, juxta c. Diaconi. d. 93.) potest Monasterium, nisi ecclesia concessa fuerit collegiata, inde extrudere omne servitium secularium. Lott. loc. cit. n. 9. citans Anch. in cit. c. de Monac. dum vero ecclesia cum populo conceditur Monasterio in ejus usus, teneaturque tunc Monasterium habere Rectorem seu Vicarium perpetuum; quia tamen cura populi seu animarum semper radicatur in Episcopo, Monasterium habebit quidem jus conferendi Ecclesiam illam, illiusque regimen; sed non regimen seu curam animarum, utpote inabdicabilem ab Episcopo. Lott. num. 10. citans Gemin. in c. 1. & 2. de Capell. Monach. ne tamen illa regimina ita quodammodo annexa per diversos ministros praestentur, inducitur est, ut Rector presentetur per Monasterium, & instituatur per Episcopum, non quidem institutione collativâ (utpote qua spectabat ad ipsum Monasterium, & per quam Lott. videtur intelligere ipsam collationem tituli seu beneficij) sed autorizabilis. Lott. n. 11. de qua institutione autorizabilis ejusque effectu vide Eund. l. 1. q. 35. ex n. 12. & q. 33. ex num. 99. Idem videtur velle Laym. in 6. sicut de suppl. neg. Prel. n. 7. dum ait, quod si Ecclesia quod ad temporalia & spiritualia (quod ipse vocat pleno jure) concessa est ab Episcopo, ita nimis, ut ratione populi non sit exempta a jurisdictione Episcopi presentandum esse Vicarium ab Episcopo examinandum & instituendum, idque, sive de cætero monasterium ipsum sit exemptum secun-